

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119271637
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6119271637.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, Q., 2/ J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, Q., o zaplatenie 5.000,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje v časti istiny 1.513,60 €.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Súd žalovaným nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16.04.2019 domáhal zaplatenia sumy 5.000,00 € s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 5.000,00 € od 28.11.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplateného úveru. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.11.2017 medzi postupcom Československá obchodná banka, a. s., Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej len „postupca“ alebo „veriteľ“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 01.04.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXR (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSU“). Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoje povinnosti zo Zmluvy, preto postupca oznámil žalovaným dňa 16.10.2016, že ku dňu 15.10.2016 zosplatnil úver. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10.880,18 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.032,01 €, z riadneho úroku vo výške 1.266,51 €, z úroku z omeškania vo výške 546,38 € a z poplatkov 35,28 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky zaplatil 15 splátok po 81,90 € od 08.12.2017 do 11.04.2019 celkovo sumu 1.146,60 €. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len zaplatenie istiny 5.000,00 € s úrokom z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 28.11.2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Žalobca k žalobe pripojil: Zmluva o postúpení pohľadávky z 27.11.2017 s prílohou, Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR z 01.04.2014, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 16.10.2016 s doručenkami, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky a Sadzobník, výzvy na zaplatenie pohľadávky z 07.07.2016, opakovanú výzvu z 22.07.2016, poslednú výzvu z 22.08.2016s doručenkami, prehľad splácania úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky z 12.06.2017, pokus o zmier z 29.03.2019.

2. Súd vydal platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní odpor s odôvodnením. Namietli, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), c), j) ZoSU a to dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 ZoSU je úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri skúmaní ich bonity pred uzatvorením zmluvy, neskúmal ich príjmy, vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a ani výšku mesačných splátok iných skôr poskytnutých úverov. Namietli neplatné zosplatenie úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSU.

3. Žalobca k odporu uviedol, že v zmluve je uvedený dátum prvej a poslednej splátky z čoho vyplýva doba trvania zmluvy, dátum poslednej splátky je aj termínom konečnej splatnosti zmluvy. V čl. VIII bod 1 je uvedená adresa na prípadnú reklamáciu. Zmluva má všetky náležitosti požadované zákonom. Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 16.10.2016 žalovaní prevzali dňa 20.10.2016. K replike žalobca zaslal: Žiadosť o poskytnutie úveru žalovanými z 26.03.2014, Žiadosť o poskytnutie úveru žalovanými z 31.03.2014, výpis z účtu o mzde žalovaných, amortizačnú tabuľku s výpočtom RPMN.

4. Žalovaní v duplike zopakovali argumentáciu, že zmluva neobsahuje nimi namietané náležitosti a to dobu trvania zmluvy, pričom poukázali na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.20187 sp. zn. 11Co/112/2018. Naďalej trvali na tom, že zmluva neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN.

5. Žalobca v podaní zo dňa 31.12.2019 uviedol, že v zmluve veriteľ neuviedol výraz „termín konečnej splatnosti“ ale pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľnejšie označenie dátum poslednej splátky, čo nemôže vyvolať pochybnosti o termíne poslednej splátky a že žalovaní presne vedeli termín konečnej splatnosti záväzku. Doba trvania zmluvy je presne uvedená 15.04.2021 vo formulári „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, ktorého prevzatie potvrdili svojim podpisom. V ňom je uvedený aj reprezentatívny výpočet RPMN a v zmluve sú uvedené všetky predpoklady na jeho výpočet. Z poskytnutého úveru 12.200,00 €, žalovaní zaplatili 6.198,97 € a postupníkovi sumu 1.228,50 €, teda aj v prípade bezodplatnosti zmluvy má žalobca nárok na skoro celú uplatnenú istinu 5.000,00 €. K vyjadreniu pripojil: Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalovaným 1/, formulár RPMN.

6. Podľa § 144 z. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť pred predbežným prejednaním sporu podaním zo dňa 03.12.2020 v časti istiny 1.220,- € a podaním zo dňa 31.03.2021 v časti istiny 293,60 €. Čiastočné späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že žalovaní po podaní žaloby zaplatili v splátkach od 10.06.2019 do 12.03.2021 istinu celkovo vo výške 1.513,60 €. Súd v zmysle citovaných ustanovení konanie zastavil tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Predmetom konania zostala istina vo výške 3.486,40 € a úrok z omeškania.

8. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorí bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami žalobcu, listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Žalovaní požiadali dňa 26.03.2014 veriteľa o spotrebiteľský úver vo výške 25.000,- €, žalovaný 1/ v žiadosti uviedol, že má účet u veriteľa, predložil občiansky a vodičský preukaz, uviedol adresu bydliska a telefonický kontakt, je ženatý, má stredoškolské vzdelanie s maturitou, od roku 2013 býva vo vlastnom

dome/byt. Uviedol zamestnávateľa a že príjem mu dlhšie ako 3 mesiace poukazuje na účet u veriteľa. V žiadosti žalovanej 2/ ako spolužiadateľky nie sú uvedené žiadne údaje. V následnej v ďalšej spoločnej žiadosti o poskytnutie úveru, celej vypísanej na počítači, sú uvedené identifikačné údaje žalovaných, požadovaná čiastka úveru 15.000,00 €, údaje sú doplnené o počet vyživovacích povinností 2 a o výšku čistého mesačného príjmu žalovaného 1/ 577,00 €, mesačnú výšku splátok úverov 231,87 € a príjmu žalovanej 2/ 480,00 €. Žalobca k replike pripojil aj výpis z účtu u veriteľa obsahujúci výpis čistej mzdy zaslanej im na účet od 13.12.2013 do 13.03.2014, z čoho vypočítal ich priemerný čistý príjem za posledné tri mesiace 577,64 € a 480,64 €.

10. Následne veriteľ a žalovaní uzatvorili úverovú zmluvu dňa 01.04.2014. Predmetnou zmluvou sa zaviazal veriteľ žalovaným poskytnúť úver vo výške 12.200,00 €, úroková sadzba bola dohodnutá fixná 9,9%, prvá splátka bola splatná 15.05.2014, výška splátky 202,68 €, počet splátok 84, periodicita splátok bola k 15. dňu v mesiaci, dátum poslednej splátky 15.04.2021, poplatok za poskytnutie úveru 244,00 €, ročná percentuálna miera nákladov 13,66%, priemerná RPMN 13,34%, celková suma ktorú musí dlžník zaplatiť 18.540,51 €, poistenie úveru 15,14 €. V čl. VIII. bod. 1 je uvedená adresa na reklamácie spotrebiteľa. V Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktorých prevzatie podpísal žalovaný 1/ je uvedená doba trvania zmluvy v prípade riadneho splácania 15.04.2021 ako aj všetky predpoklady na reprezentatívny príklad výpočtu RPMN.

11. Z prehľadu splácania úveru a špecifikácie zaslanej žalobcom zo dňa 03.12.2020 (č. I. 171) súd zistil, že žalovaní zaplatili vrátane poplatku za poskytnutie úveru od 5/2014 od 12/2017 sumu 6.280,87 €. Od 1/2016 do 5/2016 nezaplatili žiadnu čiastku. Veriteľ vyzval žalovaných výzvou zo dňa 07.07.2016 na zaplatenie dlžných splátok vo výške 201,86 €, výzvou zo dňa 22.07.2016 na zaplatenie sumy 425,34 € a výzvou zo dňa 22.08.2016 na zaplatenie sumy 593,92 € bezodkladne a zároveň ich upozornil na možnosť zosplatenia úveru, ak dlžné splátky neuhradia. Výzvu prevzali žalovaní do vlastných rúk dňa 25.08.2016. Dňa 16.10.2016 veriteľ oznámil žalovaným zosplatenie úveru ku dňu 15.10.2016 a vyzval na zaplatenie pohľadávky 9.841,92 € bezodkladne. Oznámenie bolo žalovaným doručené 20.10.2016 do vlastných rúk.

12. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 uzavretej medzi veriteľom a súčasným žalobcom, bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nesplateného úveru postúpená na žalobcu a veriteľ oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky.

13. Po postúpení pohľadávky zaplatili žalovaní žalobcovi sumu 1.146,60 € od 08.12.2017 do 11.04.2019 a po podaní žaloby sumu 1.513,60 € od 10.06.2019 do 12.03.2021. Žalovaní celkom zaplatili sumu 8.941,07 €.

14. Žalovaná 2/ na pojednávaní uviedla, že v čase keď žiadali úver od ČSOB a.s. potrebovali peniaze na prestavbu domu, ale veľmi nepočítali s tým, že im úver poskytnú. Žiadosti o úver vypíňala pracovníčka banky, príjem mohli mať 480,- € a 570,- € ako uviedla, ale do výdavkov zapísala len hypotekárny úver, ktorý splácali po 231,87 €. Okrem neho mali ešte 4 úvery od bánk a nebankoviek, spolu splácali na úveroch okolo 700,- € a 200,- € platili za sociálny byt, v ktorom bývali, pretože v dome, ktorý prestavovali sa nedalo bývať. Pri vyplnení žiadosti sa ich na tieto výdavky pýtala pracovníčka banky, ale do žiadosti zapísala len hypotekárny úver, čo si nevšimli. O iné ich výdavky sa pri spisovaní žiadosti o úver nezaujímal. Výšku zaplatených splátok žalovaná nesporevala.

15. Žalovaný 1/ sa pripojil k jej vyjadreniu.

16. Žalobca v ospravedlnení z neúčasti na pojednávanie dňa 04.10.2023 uviedol, že medzi stranami nie sú sporné žiadne skutkové tvrdenia, žalovaní boli pred postúpením pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní a pohľadávka bola ku dňu postúpenia splatná. Právny predchodca pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný. Iné rozhodnutie, ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so

zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „ZoSÚ“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ods. 1). Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (ods. 2).

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

18. Predmetnú zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko právny predchodca žalobcu ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní ako spotrebiteľa takto nekonali. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 2 písm. d) ZoSÚ a je preto nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, t. j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ.

19. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby, teda či bol veriteľ oprávnený úver zosplatiť, nakoľko žalovaní v odpore namietli, že veriteľ neskúmal ich bonitu pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou.

20. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zn. C-679/18, v ktorom sa uvádza, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

21. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zn. C - 449/13 z ktorého vyplýva, že veriteľ musí v každom prípade a vzhľadom na osobitné skutočnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu na úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy osebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

22. Informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Z dikcie zákona posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver logicky vyplýva, že posúdenie s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a samozrejme nevyhnutných mesačných výdavkoch žiadateľa. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd v spotrebiteľských sporoch aj bez námietky strany sporu, teda aj bez popretia skutkových tvrdení, je povinný skúmať ex offo okrem iného aj skutočnosť, či veriteľ pred uzavretím zmluvy posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou. V danom prípade žalovaní už pri prvom úkone v odpore namietli, že veriteľ neskúmal ich bonitu s odbornou starostlivosťou.

24. Z vyjadrenia žalobcu a z predložených žiadostí o poskytnutie úveru považuje súd za preukázané, že sa veriteľ pri poskytovaní úveru žalovaným uspokojil len s ich vyjadrením v žiadosti, kde uviedli, že sú manželia, oznámili bydlisko, vlastní dom/byt, žalovaný 1/ zamestnávateľa, ďalej že majú dve deti a splácajú úver 231,87 €. Žalobca preukázal, že veriteľ zisťoval len priemerný čistý príjem žalovaných z účtu vedeného u veriteľa spolu vo výške 1.057,- €. Veriteľ neurobil dopyty za účelom overenia či nemajú

iné úvery, neskúmal ich výdavky okrem uvedenia hypotekárneho úveru a to napriek skutočnosti, že v tom čase museli mať výdavky minimálne s bývaním a aj so starostlivosťou o dve deti. Navyiac sami žalovaní uvádzajú, že v tom čase splácali celkovo 5 úverov spolu vo výške 700,- € a na bývanie platili 200,- €, čo oznámili pracovníčke veriteľa pri vyplňovaní žiadosti. Ani v jednej žiadosti však tieto skutočnosti uvedené nie sú. Veriteľ nepreukázal, že by skúmal čo i len nahliadnutím do úverového registra, či nemajú iné úvery. Veriteľ žiadnym spôsobom neskúmal výdavky žalovaných, preto nemal správny údaj o tom, aká suma im zostane pre štvorčlennú rodinu po uhradení všetkých nevyhnutných výdavkov a či budú skutočne schopní aj poskytnúť úver splácať.

25. K posudzovaniu schopnosti žalovaných splácať spotrebiteľský úver pristúpil veriteľ len formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ustanovením § 7 ods. 1 ZoSÚ. Jeho postup je preto možné hodnotiť podľa ustanovenia § 11 ods. 2 veta prvá a druhá ZoSÚ ako nekonanie s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti splácať spotrebiteľský úver a zároveň hrubé porušenie tejto povinnosti s dôsledkami, ktoré z porušenia vyplývajú, a to jednak zánik oprávnenia od spotrebiteľa vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a jednak bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

26. Závazkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V danom prípade v dôsledku neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nedošlo k platnému a účinnému zosplateniu úveru právnym predchodcom žalobcu. ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok v ustanovení § 17 ods. 1 obsahuje obmedzenie, ktoré umožňuje postúpiť iba takú pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na veriteľa, ktorý nemá obmedzený rozsah poskytovania spotrebiteľských úverov (ktorým je aj žalobca, čo vyplýva z obchodného registra), ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (teda nastala splatnosť už aj poslednej splátky) alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (teda došlo k jej predčasnemu zosplateniu). Pretože predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru (ku dňu 15.10.2016) bolo neplatné, k postúpeniu pohľadávky (dňa 27.11.2017) malo dôjsť skôr, ako nastala konečná splatnosť úveru (dňa 15.04.2021). Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť, keďže jej postúpenie je objektívne neprípustné, t. j. zakázané, potom jej následné postúpenie inému subjektu je svojom obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj navonok voči dlžníkovi. Neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu zakladá v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 ZoSÚ a ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. S ohľadom na túto skutočnosť žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol. K rovnakému záveru dospel súd aj vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 27Csp/60/2022 zo dňa 20.02.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/20/2023 zo dňa 13.06.2023.

27. K námietke žalobcu, že ak súd rozhodne inak ako vyhovením žalobe pôjde o prekvapivé rozhodnutie súd uvádza, že s predbežným právnym posúdením súdu, by sa mohol oboznámiť na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil. Nie je povinnosťou súdu písomne oboznamovať strany s predbežným právnym posúdením. Navyiac v konaní bolo už pri podaní odporu žalovanými sporné skúmanie bonity veriteľom a teda tvrdenie žalovaného, že žiadne skutkové tvrdenia neboli medzi stranami sporné je nepravdivé. Žalobca sa k tejto námietke aj vyjadril a predložil listinné dôkazy v rámci repliky.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

29. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle citovaných ustanovení, pričom vychádzal z rozhodnutia vo veci samej. Žalovaní zavinili zastavenie konania v časti istiny 1.513,- € (30%) jej zaplatením po podaní žaloby a žalovaní boli úspešní vo zvyšku zamietnutého uplatneného nároku (70%). Súd prevažne

úspešným žalovaným, ktorí mali celkový úspech 40% (70%-30%) nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovaným v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli a ani si žiadne neuplatnili. Súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol priamo tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 a z 26.10.2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

30. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (rozsudok KS Trnava sp. zn. 25Co 119/2018 zo dňa 28.05.2019).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Okrem osôb, ktoré sa tohto práva vzdali po vyhlásení rozsudku.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.